

koste 120,000 Rbd., og som skulde være fuld-
endt til April 1851. — Den Deel af vor
Handel, som herved skulde befordres, er directe
vel af størst Bigtighed for Jylland og navnlig
for det vestlige Jylland, men indirecte af
ligesaa stor for hele Danmark, og jeg be-
høver ikke her at fremhæve, at den er af aller-
største politiske Betydning, at den vil bidrage
til at frigjøre os fra det i materiel Hæn-
seende usordeelagtige, i national
Henseende fordærvelige Afhængigheds-
forhold, hvori den eenfaldige Handelsretning
med Marsten og Hamborg har sat det vestlige
Jylland.

Jeg skal nu tillade mig at anbefale denne
for det vestlige Jylland saa vigtige Sag til
Thingets Opmærksomhed, idet jeg af Hensyn
til den kostbare Tid skal tilbageholde de yder-
ligere Oplysninger, som mulige Indvendinger
senere kunne opfordre mig til at meddele.

Finantsministeren: Det er blot en
oplysende Bemærkning, som jeg troer det nød-
vendigt nu at anføre for Thinget. Det er
nemlig klart, ligesom det fremgaaer af de Mo-
tiver, som have været meddeelte til Finantslo-
ven, og tillige indirecte af, hvad den sidste
ærede Taler har anført, at det Dampskib, som
vi ønske paa Regjeringens Bekostning at an-
skaffe til Forsøg paa Aggercanalens Besæi-
ling, ikke kan anskaffes hverken for de 60,000
eller for de 80,000 Rbd. Hvis altsaa Thing-
get iaar maatte bevilge denne Sum, forudsæt-
tes der, at vi om den øvrige Deel af Udgif-
terne maae komme igjen i det næste Finants-
aar og forlange en Supplementbevilling.

Udførelsen: Med Hensyn til det Punkt,
som sidst har været under Forhandling, skylder
jeg den Erklæring paa Udvalgets Vegne, at
denne Sag har vakt ogsaa i Udvalget megen
Sympathi, som jeg antager, at den ogsaa har
fundet her i Salen, thi det er jo dog klart, at
det er en ny Handelsforbindelse, som paa denne
Maade aabnes for Landet og som for det maa
antages at blive af den hyieste Bigtighed.
Man kan vistnok dertil knytte en Beklagelse
over, at vi endnu ved saadanne, dog ikke saa
overdrevne store Foretagender, maae ty til Re-
gjeringen, at der endnu ikke er den Foretagel-
sesaand, den Sammenknytningsaand i Folket,

at de ikke kunne gjøre noget Saadant, uden at
de skulde have Understøttelse af Staten. Men
vi ville jo haabe, at den Aand, som vi maae
antage er blevet vakt og fremmet ved de senere
Aars Begivenheder, ogsaa i denne Retning
vil vise sin Virkning og modtage en Udvikling,
navnlig med Hensyn paa de enkelte Borgers
Energie og Driftighed. Jeg skal kun i formel
Henseende fremsøre en enkelt Bemærkning, og
det er denne, at man i det Hele taget maa
ansæe det for lidet ønskeligt, at de Bevillinger,
som Regjeringen har forlangt, senere forhøjes
efter Forslag fra enkelte Medlemmer. Jeg be-
høver ikke videre at udvikle dette for Thinget.
Enhver vil let indsee, til hvilket Misbrug dette
i Tiden kan lede; og jeg troer derfor, at jeg
netop bør gribe en Leilighed som denne, hvor
der aldeles ikke kan være nogen som helst Tvivl
om, hvor velmeent og rigtigt det Hele er gaaet
til, til at gjøre opmærksom paa, at dette dog
er en Form, som bør holdes i Agt, forat vi
ikke senere skulle ledes ind i mislige Stillinger.
Hvad de øvrige Punkter angaaer, som i dette Die-
blik foreligge til Forhandling, skal jeg med Hensyn
til Spørgsmaalet om Bygningers Opførelse paa
Toldboden ikke tale mange Ord, da den høit-
agtede Finantsminister jo allerede har erklæret
for Thinget, at man fuldkommen godt kan for-
svare, at gjøre saavel det, som Udvalget har
foreslaaet, som det, Finantsministeren selv har
foreslaaet. Men jeg griber Leiligheden til at
gjøre opmærksom paa, hvad der har ledet Ud-
valgets Fleertal til netop hellere at bevilge
denne Sum af 11,000 Rbd., end den anden
af 22,000 Rbd. Det er af det Hensyn, at
man har været tilbøielig til at gjøre den Sæt-
ning gjældende, at Staten saa lidt som muligt
bør give sig af med at være Entrepreneur; og
vi have antaget, at vor tidligere Historie nok-
som har vist, at det var en overmaade be-
klagelig Wei at gaae frem paa, at saadanne
Foretagender bleve udførte paa Statens Reg-
ning. Nu er det jo vel sandt, at det her om-
handlede Forhold paa en vis Maade gjør det
vanskeligt nok at overlade Saadant til Pri-
vate, da det jo er et Forfælselses-Foretagende,
som skal foretages; og naar man afhænder
Grunden til Private, kan man ikke være vis
paa at faae det udført saaledes, som man